

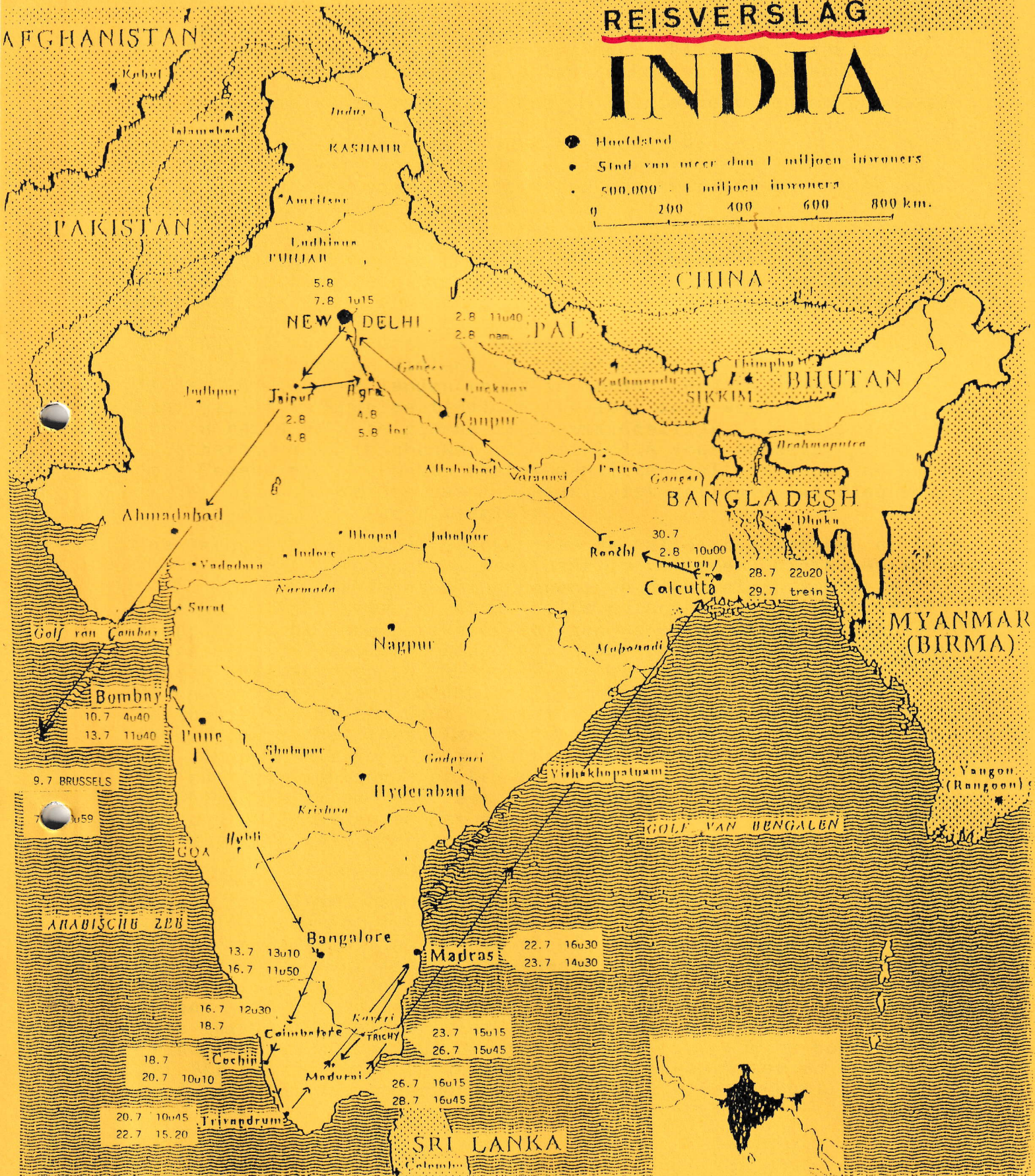
9 juli 1994 - 7 augustus 1994

REISVERSLAG

INDIA

- Hoofdstad
- Stad van meer dan 1 miljoen inwoners
- 500.000 - 1 miljoen inwoners

0 200 400 600 800 km.

Zaterdag 9.7.94 : GOOD MORNING...WANAKKAM !

Het was zo ver! Na maandenlange voorbereiding stonden de 5 van '94 nl. Sinne, Willy, Shabir, Wiske en Roger, klaar op Zaventem om gedurende vier weken door India te trekken voor Wanakkam.

Ons programma:-onze vele indische en belgische vrienden ontmoeten, ongeveer 33 in aantal;
 -40 lopende projekten bezoeken;
 -nieuwe projekten ontdekken;
 -de vier laatste dagen een toeristisch bezoek aan Jaipur, Agra en Delhi;
 -in totaal 14 keren op en neer met het vliegtuig.

Klaar staan op Zaventem betekent afscheid nemen van familieleden, vrienden en kennissen. Dit gebeurde traditiegetrouw in de tea-room! Nochtans één grote afwezige, nl. Fr. Rogers ligt, door ziekte gekweld, in bed! Het kan allemaal gebeuren!

Om 10u10' inchecken voor de vlucht naar Londen om met een boeing 737-400 van British Midland om 10u40' op te stijgen.

't Is 10u50' en we landen reeds in Londen. Hoe is 't mogelijk? Maar ja, 't is engelse tijd! De Engelsen doen weer moeilijk en voor ons is het 11u45' belgische tijd! Onmiddellijk naar de transit-luchthaven om in te checken bij Air-India voor Bombay.

1ste Tegenslag: we kunnen niet samenzitten, alleen Sinne en Willy zitten naast elkaar. Niet getreurd, we zien wel in het vliegtuig.

2de Tegenslag : bij het checken van de valiezen ontbreken er twee. Wat nu? Op zoek naar de valiezen, niets aan te doen, we moeten inschepen, we zien wel in Bombay.

Iedereen blijft kalm. Er wordt zelfs gelachen met de ontbrekende slipjes. Na al deze perikelen stijgen we uiteindelijk op om 13u30' (engelse tijd) met de boeing 747. Ondertussen hebben we een paar mensen aangesproken en geraken Wiske en Roger naast elkaar!

Sinne en Willy zijn inmiddels al ijverig aan het onderhandelen om Shabir van de ene kant van het vliegtuig naar de andere kant te krijgen en het lukt. Last but not least, Wiske en Roger ruilen met Sinne en Willy. Zo zijn de gezinnen vredevol verenigd.

Een paar schommelingen op het einde van de vlucht en tot ieders verbazing is er om 2u20' een tussenlanding in Delhi om terug op te stijgen om 3u30' en aan te komen in Bombay rond 5u10' (indische tijd). 25 Kg warmte valt over ons.

Zondag 10.7.94 : GOOD MORNING...INDIA !

Opeens iemand met een BIG SMILE, nl. Neville Saldanha ! Groot weerzien. Hij leidt ons overal veilig door tot bij de bagage. We komen tot de natte vaststelling dat er nog steeds twee valiezen ontbreken!

Papieren invullen, travellers-checks omwisselen en we vertrekken. MAAR...Willy mag niet buiten. Zijn kaart is onvindbaar, dus terug en een nieuwe invullen. Eindelijk rond 7u kunnen we vertrekken met twee taxi's. Het stortregent. Bombay onder water!

Fr. Rogers zei en zal ons blijven zeggen: " We moeten regelmatig HET BAD in van India om de geest van Wanakkam klaar en wakker te houden! " Wel dat ondervonden we letterlijk en figuurlijk!

Ons plan trekken is de boodschap, geen gekanker, geen TUMOR maar... HUMOR, herinner ik mij nog!
In de taxi druipt er water binnen en Wiske zit met natte voeten. Shabir kijkt versteld rond. We rijden de eerste slums voorbij en er komt geen einde aan. Eindelijk, na 20 km, ons hotel :

YMCA - International House

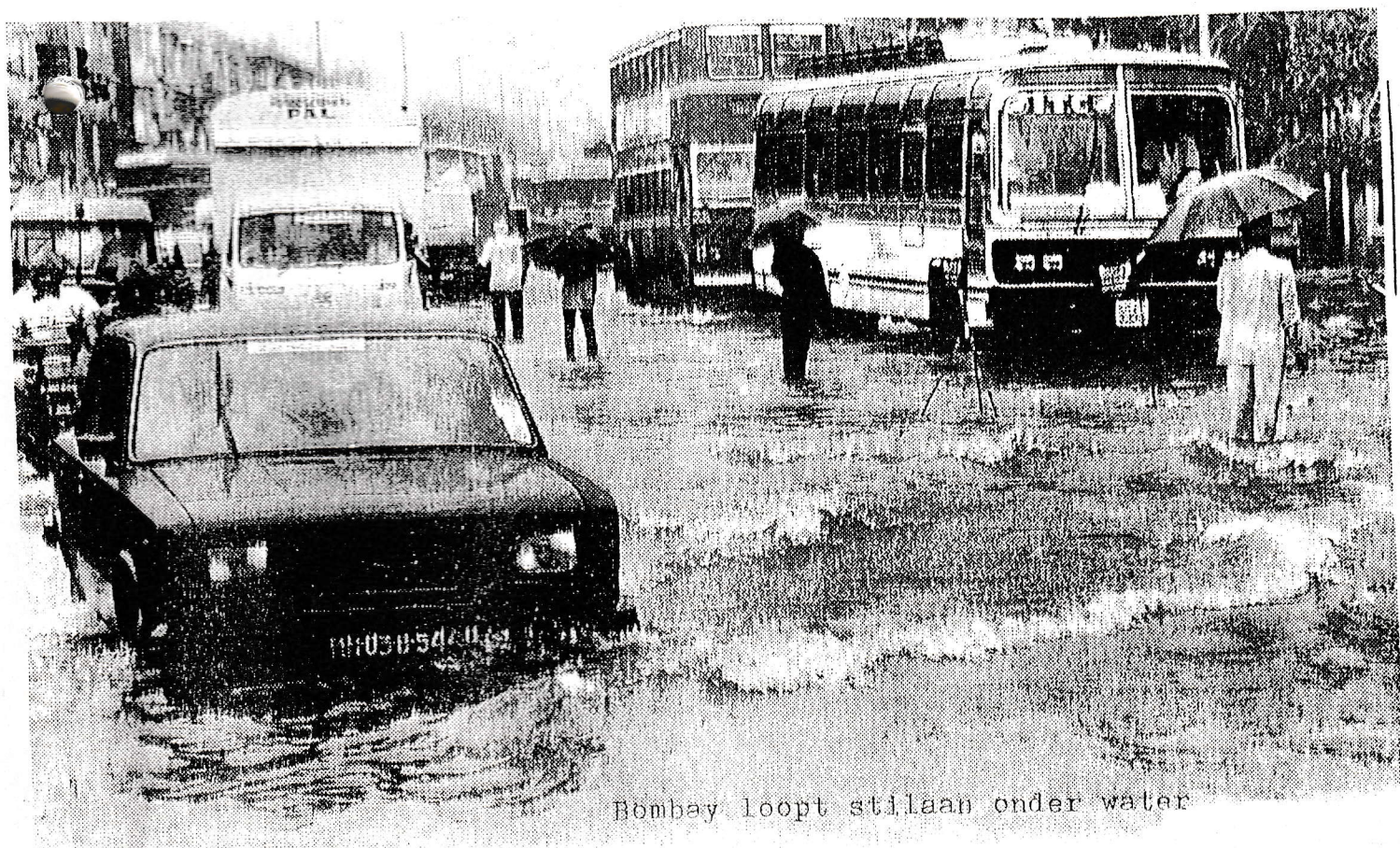
Road 18 - Bombay Central 400 008.

Er wacht reeds een boodschap van Sr. Jeanne DEVOS. Een telefoontje volstaat en 10' later is ze bij ons.

Een planning wordt opgemaakt voor de volgende dagen en na een korte rust trekken we de stad in voor een indische lunch. Willy is onze gids. In een restaurant kunnen we voor 40 Rs eten en kennis maken met het indische bier " KING FISHER ". De mannen zijn in hun nopjes. Buiten komt de zon er door. " Goed begonnen is half gewonnen " zegt het spreekwoord en zo begint ons bezoek aan INDIA.

Om 15u worden we verwacht in " St. Joseph's Home " door Sr. Arlinda. Hartelijke verwelkoming door de zusters die één voor één naar Shabir komen kijken en hun emoties niet onder stoelen of banken steken. Van welke zuster dronk Shabir vroeger de warme chocolade melk leeg ? Sr. Arlinda laat ons de vertrekken zien waar Shabir als kind verbleef. Hijzelf vindt er zijn " ROOTS " terug! De kinderen trakteren ons op zang en dans. Deze kinderen verblijven in de home en hebben enkel een vader of een moeder. Deze moeten de kinderen regelmatig komen bezoeken. Het is een heilige regel, een kontrakt, dat niet mag verbroken worden. We ontmoeten de ouders en ze zien er gelukkig uit. Om 18u wordt het stilaan tijd om afscheid te nemen. Willy en Roger krijgen elk een hemd. Zo hebben ze toch nog iets droogs om aan te trekken. Terug in 't hotel trachten we Jean Lebegge telefonisch te bereiken, doch geen antwoord! Maar ja, volgens onze berekening 'is het nu 15u in België en 't is zondag !

Dan maar een wandeling door de volkswijk naar de Byculla-brug met de stoepbewoners. Opnieuw gieten en nog gieten! Zo worden er maar liefst drie parapluus gekocht! Een tweede telefonische oproep mislukt. Het toestel is buiten gebruik. Alvorens de nachtrust aan te vangen moet er gewassen worden en we stellen vast dat de vliegtuigbiljetten doornat zijn! Met W.C.-briefjes tussen elk biljet hangen we deze voor de air-conditioning.

Bombay loopt stilaan onder water

Maandag 11.7.94 : GOOD MORNING... BOMBAY !

Geen kraaiengekras! Ze zwijgen voor de regen.

Sinne is haar stem kwijt en is de geluidsband van " het geluid van stilte ".

Onder begeleiding van Sr.Jeanne nemen we de tijd om hier en daar nieuwe dames- en herenkledij te kopen maar met indische maten.

Zo ook het vuile water in tot boven onze enkels. Spijtig genoeg vinden we geen B.H. 's voor Sinne en Willy wordt ongerust!

Nadien hebben we een ontmoeting met de sociale werksters, Rosa en Anita.

Rond 12u terug in 't hotel waar Sr.Shakuntala ons opwacht sinds 11u. In full speed naar haar nieuw werkterrein, een stuk verder dan Wakola, haar vroeger werkterrein. Een lunch is voorzien samen met Sr.Lucie die zich speciaal bezighoudt met het maken van DOLLS (= poppen).

Na de lunch bezoek aan het Welfare Centre en werkplaats van dolls met aankoop van enkele artikelen voor onze expo. Met de riksja naar Wakola voor een bezoek aan de slums! En opnieuw...regen...regen.

Om de moed er in te houden neuriet Roger: " I'm singing in the rain " ! Wiske en Shabir, tot aan de enkels in 't water, bezoeken de huisjes door Wanakkam gebouwd, 8 i.p.v. 5.

Om ons op te drogen nodigt Sr.Shakuntala ons uit op thee doch het is reeds 18u en we moeten nog droge kleren kopen voor het bezoek aan de familie Saldanha, afspraak 19u. Met riksja en taxi (met veel moeite gevonden wegens de regenbuien) met Sr.Shakuntala naar één van de mooiste winkels in Bandra. Van daaruit kunnen we Neville bereiken die ons komt afhalen om 20u, samen met zijn zoontje Renato onder moeder's paraplu.

Blijde ontmoeting met Nirmala (moeder), Manuela (echtgenote van Neville) en de kinderen Renato en Yannick.

Van hieruit kunnen we Fr.Jos opbellen, die afwezig is, maar een vriendelijke dame blijkt geschrokken door een oproep vanuit India. Vertellen en nog vertellen met de familie Saldanha om uiteindelijk naar een chinees restaurant te trekken met Nirmala en Manuela!

Neville blijft thuis met de kinderen! (Ook in India is er iets aan 't veranderen). Rond 23u afscheid, met taxi's terug, aankomst 1u30' in 't hotel. Doodmoe vallen we in ons bed en toch kunnen we nog zeggen: 't is weer goed geweest!"

Dinsdag 12.7.94 : GOOD MORNING...MONSOON !

Aangezien de monsoon zeer onregelmatig is dit jaar, krijgen we regelmatig een stortvloed op ons vel met daarbij de klamme warmte! Zo hebben we ook ons treinbiljet voor PUNE, doch wegens de hevige regen raadt men ons aan dit bezoek te schrappen op het programma. Vertrekken kan misschien, terugkeren is een groot vraagteken!

Sr.Cecilia en Fr.Lourdu worden telefonisch verwittigd door Wiske. Ze zijn wel ontgoocheld...maar misschien komt Fr.Lourdu naar Bangalore. Dan maar naar de bank en enkele inkopen, vooral sokken en schoenen. Lachende en nieuwsgierige Indiërs kijken toe hoe Sinne indische B.H.'s past op straat! Zo verder in de regen naar de winkel, op afspraak met Sr.Jeanne, voor onze expo. Doch zij belt af wegens de regen en hoopt ons 's avonds te ontmoeten in 't hotel om 18u.

De winkelier raadt ons aan om eerst eens goed te gaan eten en nadien rustig te kopen voor de expo! (Geslepen handelaars). Van daaruit terug naar 't hotel waar we 2u voor nodig hebben i.p.v. 20 minuten. Waarom? Wel Bombay ligt onder water, riolen worden opengezet...! Wij lopen voor de zoveelste keer tot boven onze enkels in het vuile water. We begrijpen nu waarom de Indiërs strandslippers dragen! 18u : We zijn pas in 't hotel of Sr.Jeanne komt afscheid nemen. Het moet vlug gaan! De taxi wil slechts 10 min. wachten uit vrees voor overstroming. Ze weet ook te zeggen dat Wiske haar leesbril vergeten is bij Sr.Shakuntala. Dat ook nog! Maar wees gerust. Sr.Shakuntala zal hem naar de luchthaven brengen! 's Avonds kan Willy naar huis bellen en Wiske kan Rosette bereiken. Zo kunnen we met een gerust gemoed de nachtrust aanpakken.

Een man duwt zijn handkar door de vloedgolf in Bombay.

Woensdag 13.7.94 : GOOD MORNING... REGEN !

Wegens de regen zijn we niet zeker tijdig de luchthaven te bereiken. Daarom om 8u30' naar Bombay Domestic Airport. We hebben geluk! Waarom niet? " De taxi's rijden dus zullen de vliegtuigen wel opstijgen" zegt de hotelbediende!

Op weg naar de luchthaven, op één van de vele kruispunten, zit een bedelaar, zonder benen, op een rolplankje en vraagt wat roepies! Hij krijgt ze. Volgens de driver zit die man hier dag en nacht op dezelfde plaats.

Sr.Shakuntala houdt woord en brengt de leesbril van Wiske alsook een zak MANGO'S voor onderweg. Ge kunt niet weten !

Vertrek 11u40' - de vlucht is normaal - aankomst Bangalore 13u10'. Wie weet, misschien zijn we de regen voorbij gevlogen ?

Fr.Michael is op post! Blij weerzien!

Valiezen afgezet in hotel en dan maar shoppen. Bijkomende reiskoffers zijn nodig. Van de verloren valiezen nog altijd geen spoor.

" 't Is niks " zegt Roger, " beter één valies in de hand dan vijf in de lucht".

Met Fr.Michael als gids bezoeken we the High Court, the Government Palace en the Lake of Bangalore. Van enkele jonge leurders kunnen we de eerste postkaarten kopen voor een schappelijke prijs.

Het avondmaal gebruiken we in zijn nieuwe woonplaats met ontmoeting van MAHESH H. LOBO, coördinator van Fedina! Hij vertelt over de manier van werken van Fedina en welke plaats Fr.Michael daarin bekleedt.

Slaap wel!

Donderdag 14.7.94 : GOOD MORNING ... BANGALORE !

Het was lang geleden dat we ontwaakten zonder regendruppels. En dat doet deugd!

In 't hotel met Fr.Michael aan de ontbijttafel om rond 9u te vertrekken naar de dorpen door Wanakkam gesteund in het landelijke distrikt van Bangalore :

- Sadahalli (staff coordinator place)
- Hosur M Colony
- Mahatmanagar (waterput van Shabir)
- Hosur E Colony
- Kempathimmanahalli.

Tijdens de swagat in Mahatmanagar (3de dorp) wordt Roger ziek! Details blijven U gespaard! Hij mag genieten van een platte rust om 's avonds rond 18u30' terug te rijden naar 't hotel. Hij blijft rusten terwijl de gezonden met Fr.Michael naar 't restaurant trekken van het Victoria-hotel. (Steak - fried potatoes - lekker bier).

Het verslag is hier wat korter wegens de gezondheid van de schrijver! Slaap zacht!

Vrijdag 15.7.94 : GOOD MORNING ... WARMTE EN REGEN !

In de voormiddag ontmoeten we de staff-medewerkers van Fedina waar wij de werking van Wanakkam uitleggen. Om reischekes om te wisselen verliezen we twee uren om per persoon slechts 300 \$ te krijgen. Dan maar naar Thomas Cook - bank waar we op tien minuten bediend worden ! Ge moet het maar weten ! Terug bij Fr.Michael thuis voor de lunch waar hij zijn ideeën voorlegt om de werking in de dorpen te verstevigen met de vraag om hulp van Wanakkam.

In de namiddag om 15u bezoeken we Sr.Edith (Salezianen) - 20 km buiten Bangalore. De zusters ontvangen ons met een goedgevulde tafel maar we hebben een grondige reden om niet te veel te moeten eten wegens Roger-ziek-zijn!

Zo kunnen we, volgens planning, om 16u bij de familie Jesudass en Prema zijn. Zeer fijne mensen. En terug eten! Ze zijn zeer bekommerd om de gezondheid van Fr.Rogers, die gezond op de foto althans, aan de muur hangt. Zo vernemen we ook dat Jesudass om de drie jaar moet verhuizen over heel India voor de banksektor waar hij tewergesteld is. In 't hotel krijgen we eindelijk een uurtje rust om 's avonds bij Mahesh H.Lobo te soepere, samen met zijn vrouw Victoria en neefje Suraj (1j-10m oud). Shabir is moe en blijft in het hotel.

Enkele spreuken genoteerd bij Lobo :

- Spread the news that God is in our Land;
- Nothing can bring you peace but yourself;
- Take life one day at a time.

We hebben geluk! Aangezien Lobo vroeg gaat slapen, aldus Fr.Michael, kunnen we om 21u terug naar 't hotel om de koffers klaar te maken voor 's anderendaags. Tot morgen!

Zaterdag 16.7.94 : GOOD MORNING ... ZONNESCHIJN !

Om 9u45' naar de luchthaven. Nog even napraten en afscheid nemen van Fr.Michael. Een normale vlucht en een warme aankomst te Coimbatore. De zon is van de partij en voor het eerst kan de zonnebril opgezet worden. Op post zijn: Sr.Rebecca, Sr.Alice (Lily Sister) en Sr.Paula met de VAN.

Met deze drie zusters gaan we onderweg lunchen en dan naar 't hotel S.CHANNMA - International

18/109 Big Bazaar street - Coimbatore, waar we rust krijgen tot 18u30'. Het hotel ligt juist tegenover het klooster.

De nota's worden bijgewerkt en om 18u30' is er een viering in de kathedraal ter nagedachtenis van Fr.Victor.

Nadien naar St.Helen's Home waar Ellen en Miriam Roelands verbleven. We hebben er tevens een ontmoeting met de Provinciaal Overste die vragen stelt omtrent Wanakkam. De eerste...powercut!

De kinderen vergasten ons op een swagat en nadien worden we omringd door de zusters die allemaal hun best doen om ons eten te geven.

Met ons buikje vol kunnen we ons te rusten leggen!

Zondag 17.7.94 : GOOD MORNING ...COIMBATORE !

Om 5u uit bed! In de kerk van de convent klinkt het Nonnenkoor! Prachtig! De VAN staat klaar om 6u10' samen met Sr.Alice en Sr.Lourdes. Pakken en zakken op het dak van de VAN. Rioleringsbuizen liggen zo maar op de baan - dus omrijden door putten, enz... we zijn wakker!

Om 8u rijden we reeds op de hoogvlakte en hebben juistgeteld 76 km afgelegd. We stoppen aan de nieuwe verblijfplaats van Sr.Rebecca: St.Franciscan Missionaries of Mary

St.John de Britto's Convent

SATHYAMANGALAM.

We krijgen niet veel tijd! Om 8u50' verder. Om 9u25' aan de check-post van Bandari (de Nilgiris Hills Forest en Thalavadi Hills) om aan te komen in BUTTIKATTAL! Prachtig projekt!

We moeten verder. Opzij, opzij, opzij...want Wanakkam komt hier voorbij! Vertrek 11u20' met een verfrissing in de VAN! Geen tijd verliezen. Wie herinnert zich nog het artikel in INFO-WANAKKAM over " The Angels of the Forest " door Sr.Lourdes?

Wel deze zuster, één van de engelen van het woud, kan niet tegen het autorijden en zit gedurende 4u30' voorover gebogen in de VAN. Wat een engel lijden kan!

Zo rijden we Thalavadi door om te komen in Doddapuram. Bezoek aan dispensarium, waterput, en verder Mudianur. We hebben er een ontmoeting met de meisjes van de dorpen die ter plaatse de eerste zorgen toedienen. Ze krijgen daarvoor 100 Rs per maand. Eens per maand komen ze samen om hun ervaringen met elkaar te delen onder de begeleiding van Sr.Lourdes die nu vervangen wordt door Sr.Ursula. In de tuin vinden de kinderen een jonge cobra-slang. Deze wordt doodgeklopt met stenen. Om echt dood te zijn moet de kop er af! Want indien ze slechts groggy is en terug bijkomt zal ze op zoek sluipen naar de daders en hen bijten. Dat is natuurlijk bijgeloof! Dus met scherpe stenen maar kloppen om de kop van het lijf te scheiden.

Vervolgens een swagat met Fr.Laurence, een echte muzikant. Hij speelt akkordeon, gitaar en leert de kinderen zingen en dansen. Zo stellen we vast dat ze ook zonder muziekbegleiding kunnen disco-dansen en dit op het ritme van handgeklap. Daar klinkt ook "Liefde voor elkaar" en voor die inspanning krijgen we een kokosnoot aangeboden met een rietje om te drinken. Met de Lily Sister vertrekken we rond 16u30' naar Coimbatore om aan te komen rond 20u30'. Daar horen we een stukje konversatie van twee Indiërs bij het zien van vijf blanken: " Witte was moet ge gescheiden houden!"

Enkele flessen bier worden besteld en geledigd in de bar van het hotel. We kunnen het tarief niet lezen. 't Is er donker. Dan maar met het tarief naar buiten...de kellner brengt nog kaarsen bij... een fles omver...enz. Dat allemaal van de dorst maar het heeft gesmaakt!

Fr.Rogers wordt drie à vier maal opgebeld doch telkens bezet! Om 23u liggen we plat om 's anderendaags met de VAN te vertrekken naar Cochin.

Maandag 18.7.94 : GOOD MORNING ... ONTBIJT !

Om 8u wordt het ontbijt besteld dat maar niet opgediend wordt. Het blijkt dat men hier één uur op voorhand moet bestellen, anders wachten. We hebben het nog meegemaakt "Indian time". Sr.Rebecca en Sr.Alice komen op bezoek, horen wat er gaande is, vliegen beide naar de keuken en we worden onmiddellijk bediend. 9u30' Bezoek aan de embroidery waar we gekende belgische gezichten van de Vreugdezaaiers tegen het lijf lopen, nl. Roger Vandeveire, een paar dames en Sarah die we in '82 meebrachten ter adoptie! Sinne die nog altijd op zoek is naar haar stem, gaat op doktersbezoek. Nog een paar inkopen voor de expo...een kopje thee... en zo ontmoeten we eveneens Sr.Caroline die in '82 overste was.

Alle zusters komen afscheid nemen zodat we rond 11u kunnen vertrekken i.p.v. 10u.

Op weg naar Cochin (217 km) langsheen de vismarkt (neus dichtknijpen) doorheen Coimbatore tot aan de staatsgrens van Tamil Nadu en Kerala waar 600 Rs dienen betaald aan de check-post Malayar. Voor deze reis, langs het agentschap in België, kost het 12.000 Rs (de prijs wordt per persoon aangerekend). Nu slechts 1250 Rs + 600 Rs = 1.850 Rs, een meevallertje! Door de bosrijke omgeving van het prachtige Kerala rijden we de bergen in en wat stellen we vast: "de regen is ons voor geweest"!

Langs de baan lezen we op de reclameborden: "1 family=1child=1 tree", "alcohol=slow poison=stop drinking"!

Om 13u15' stop te Thrissur(Mannuthy) voor een restaurant in verbouwing langs de NH 47. God zij dank, opnieuw een paar flessen bier met een lichte lunch. Sr.Alice drinkt mee bier op de gezondheid van Fr.Rogers en de omelet wordt gegeten met twee koffielepeltjes.

14u15' Opnieuw de VAN in en de weg wordt hobbelig met veel wegverzakkingen door de regen. Opmerking van Willy: "Al die kippen die we hier eten zijn zo pikant. Er moet hier een fameuze haan tussenzitten"!Einde citaat!

We gaan de regen achterna of beter de regen is vóór ons.

Om 16u30' bereiken we COCHIN waar we gelukkiglijk niet lang moeten zoeken naar ons hotel: MAYURA Park

Kacherippady Jn.

Banerji Road - Cochin 682 018.

We zijn pas aan de receptie of Fr.Varghese Maliakal versnijnt. Hartelijke groeten, alles geregeld, ieder zijn kamer en zo gaan we samen een cola drinken en het programma van morgen bespreken.

Sr.Alice neemt afscheid! Ze zal in het klooster te Cochin slapen om 's anderendaags door te reizen bij haar familie in Trivandrum.

"Het is een katoliek hotel", vertelt Fr.Varghese, "en er is slechts indisch vegetarisch eten"! Dus Willy en Sinne trekken de stad in om een restaurant te zoeken. Shabir, Wiske en Roger trekken naar hun kamer en kunnen beginnen schrijven. We maken kennis met de muggen, dus...de muggemelk voor Wiske.

19u30': we bereiken van in het hotel "Margrietje"! Aan de telefoon te horen...wat geschrokken...vanuit India een oproep krijgen is niet alles op die leeftijd! We vernemen dat Fr.Rogers in bed ligt met bronchitis. We zullen later terugbellen. Om 20u opnieuw geprobeerd en het lukt! In 't kort alles verteld en we krijgen een telefonische zegen van Fr.Rogers.

Op de road, vlakbij het hotel, vinden we een chinees restaurant, proper en goed.

Terug in 't hotel moet het ontbijt aan de receptie besteld worden. We vragen het voor '9u30' (vroeg opstaan is normaal geworden).

NO POSSIBLE! Ze moeten het buitenshuis gaan halen. 't Zal 8u30' worden.

Om 22u trachten we Neville in Bombay te bereiken voor (wat dacht ge?) de VALIEZEN ! Geen kontakt, dus...nachtrust en we mogen de valiezen vergeten!

Dinsdag 19.7.94 : GOOD MORNING ... LIZARD !

Bij 't ontwaken kruipt het gekende doorschijnende salamandertje (lizard) op de muur. Het doet nogal gek. Het heeft zijn ontbijt binnen...heel waarschnijnlijk de muggen! Wij wachten op ons ontbijt. Buiten de gekende melodie van de stortregen; het gaat als volgt:

Abe,dabe,dabe...hebt ge al gezien welk weer het is?

Abe,dabe,dabe...en ik geloof dat het vocchtig is!

't Regent, 't regent de hele dag

't Regent, 't regent de ganse nacht

Ik geloof dat ze peinzen dat wij toch vissen zijn!

Wiske moet de receptie opbellen! I.p.v. 8u30' wordt net 9u... ontbijt op de kamer. Om 9u45' afspraak met Fr.Varghese maar hij daagt niet op.Om 11u belt Wiske naar 't klooster te Ayroor. ' Wat gebeurt er? Fr.Varghese is onderweg! Rond 11u30' komt hij aan. Eén uur zat hij vast op de brug wegens een ongeval en de regen. Eindelijk kunnen we vertrekken. Eerst de volgende vlucht voor Trivandrum bevestigen bij Indian-Airlines. Een vriendelijke dame checkt ook de volgende vluchten na en stelt vast dat onze drie volgende vluchten met één uur vervroegd zijn. Dus de timetable aanpassen. We rijden langs een stakersmanifestatie van de telefoon-regie. Deze mensen willen niet weten van privatisering maar willen staatsambtenaren blijven.

Op de middag vertrekken we met onderweg een lichte lunch, een PAPADAM (grote opgeblazen chips).We zien de bananen- en vismarkt van Cochin.

14u30' Aankomst in de JUAN JYOTHI ASHRAM te Ayroor waar we Fr.Angel Mary ontmoeten, samen met Fr.Xavier Jaya Raj

Fr.Xavier Kalloor en

Fr.Clement.

Wat een blij weerzien! Onder begeleiding van de fathers bezoeken we de paradijselijke tuinen rond het gebouw en krijgen de nodige uitleg over allerlei vruchten zoals kokosnoot, bananen en muskaatnoot(= nutmig).

In deze Ashram volgen 29 seminaristen theologie en filosofie met Fr.Varghese als professor!

Bij het smullen van het heerlijke fruit met koffie en thee, toont Fr.Angel Mary ons zijn map met de briefwisseling van Wanakkam. Hijzelf is nu 87 jaar oud en Fr.Varghese zal in de toekomst de projekten mee opvolgen.

Om 15u30' afscheid want om 16u30' worden we verwacht in het Bishop's House te Cochin waar we rond 17u aankomen. (1u30' om 30 km af te leggen).

Aan de ingang wachten Fr. Augustin Thenayan, Fr. Jose Mandanath en Fr. Joy ons op.

Fr. Augustin en Fr. Jose zullen het werk verder zetten van wijlen Msgr. G. Manikanamparampil. Boven in de grote ontvangstzaal moeten twee zusters voor ons plaatsruimen en ontmoeten we de bisschop die uitleg vraagt over het werk van Wanakkam en ons een kopie bezorgt van de brief van de aartsbisschop als antwoord op het schrijven van Fr. Rogers. Wat later vervoegt de aartsbisschop zelf onze tafel. Wat een verschijning! Grote lange witte baard...stille stem...en we mogen of moeten zijn ring kussen! Opnieuw vertellen over Wanakkam en het projekt maar in 't Frans, want hij heeft nog in LOUVAIN gestudeerd. Wiske verliest de pedalen m.a.w. ze kent geen Frans meer en Roger neemt over. Kwestie van mekaar te begrijpen!

Enkele gegevens die we op de keerzijde van de foto vinden:

Antony Cardinal Padiyara
Major Archbishop of Ernakulam, Angamaly

Born	Priest	Bishop	Cardinal	Major Archbishop
11-2-21	19-12-45	16-10-55	28-6-88	29-1-93

Ondertussen wordt de tafel gedekt voor thee, koffie, koekjes en warme bananen. We worden uitgeleid om 17u45' en praten nog wat na met Fr. Augustin en Fr. Jose.

In de konferentiezaal van het hotel houden we een evaluatie-gesprek met Fr. Varghese over de projekten van Fr. Angel Mary. Hij zal ze zelf opvolgen door een kopie te krijgen van de briefwisseling gericht aan Fr. Angel Mary.

Voor 's anderendaags bestelt hij twee taxi's (de VAN is niet meer beschikbaar). Op tijd vertrekken is de boodschap want we moeten twee bruggen over. Zo gezien is dit niets maar door de regenval zijn de wegen vol putten en zit het verkeer vast op de bruggen. Bij een ongeval ligt het verkeer volledig lam. De lunch nemen we wel op de luchthaven als er tijd overblijft.

We dachten in Cochin een meer rustige dag te kennen. De haven hebben we van ver gezien...geen tijd voor een wandeling in de stad. Het zij zo !

Dit dagrapport eindigt op dinsdag 19.7 om 21u30'.
Nu onder de lakens want om 6u uit de veren !

Woensdag 20.7.94 : GOOD MORNING... MUGGEN !

De muggen hebben hun werk gedaan! De muggemelk moet heerlijk geweest zijn.

7u30' Met Fr.Varghese naar de luchthaven. Het valt mee!

Op 15' zijn we in de airport waar anders 1u30' voor nodig is. Dus tijd zat voor de breakfast.

In de wachthall lezen we op de muren enkele uitspraken van indische vooraanstaanden :1) The golden rule is to test everything in the light of reasons and experience; no matter from whom it comes.

Mahatma Gandhi.

- 2) India will be what we are; our thoughts and action will shape her...If we are big, so will India be, and if we grow little minded and narrow in outlook, so also will India be.

Jawaharlal NEHRU.

- 3) Our world is small but it has room for all of us to live together and to improve the quality of the lives of our people in peace and beauty.

Indira GANDHI.

Afscheid van Fr.Varghese en met een boeing 737 naar Trivandrum. In 't vliegtuig klinkt er muziek! " La vie en rose " van Edith Piaff op zijn indisch gespeeld. Van in de lucht zien we Cochin onder... water!

Om 10u45' landing. Sr.Maria Sterckx is op post met de VAN. Alvorens door te rijden naar Mulagamoodu nog wat geld uitwisselen en een kopje thee bij de zusters. Ontmoeting met Sr.Gregory, Sr.Annie, enz....ze herkennen Roger als broer van Annie Roelands.

Langs weerskanten van de weg liggen rotsstenen die door vrouwen tot grind worden geklopt. Kokosnoten liggen te drogen om olie uit te persen. Vezels van kokosnoten worden tot koorden verwerkt. Lotusbloemen bloeien in overvloed. Af en toe een beeld van de zee tussen de bomen door! Wat een pracht!

De reis duurt 1u30'. De luchthaven van Trivandrum neemt uitbreiding en zo moeten we omrijden. Bij onze aankomst, stel U voor, opnieuw frieten, kip, wortelen, tomaten en mayonnaise!

16u30' Bezoek aan Paliady met Fr.A.Selvaraj en Sr.Maria Mouton. Ontmoeting met komitee, bezoek aan wevers en ingestorte huizen, enz.

19u30' Terug in Mulagamoodu. Sr.Alippe verneemt dat er Belgen zijn en wil ons zien. Sinds 1921 in India...nooit naar België teruggekeerd en telt nu 102 lentes. " Ik ben tevreden, O.L.H. moet ook maar tevreden zijn. Ik ben klaar", zegt ze in 't West-Vlaams.

's Avonds een gezellig babbeltje in de tuin en in de kamers vinden we het eerste muskietennet!

Tot morgen!

Donderdag 21.7.94 : GOOD MORNING ... VOGELNGEZANG !

Wat een plezier zo te mogen ontwaken!

"Belgische nationale feestdag...vandaag is het een betaalde verlofdag " zegt Willy. Hij kan het weten. We gaan op uitstap en even uitblazen.

Ons programma : zonder begeleiding met een grote taxi naar Cape Comerin. Sr.Maria geeft ons programma aan de chauffeur want hij kent geen woord Engels.

1. Om 9u30' naar PADMANABHAPURAM PALACE te Thuckalay (400 jaar oude Hindoe-tempel).
2. NAGERCOIL Convent waar we Sr.Dina VYNCKX bezoeken. Ons onbekend maar op aanraden van Sr.Maria doen we het! Zo kan ze eens terug wat Vlaams spreken. Ze kent Wanakkam van naam daar het vermeld wordt in het blaadje van de zusters.
3. KANNIYAKUMARI : - VIVEKANANDA-rots met de boot,
- Gandhi memorial met etentje in het Kerala-hotel,
- kathedraal van St.Mary Immaculate.
4. Bij de terugkeer naar Kottar bezoek aan de kerk van St.-Franciscus Xaverius. Pater Angelo verneemt dat er "vreemdelingen" in de kerk zijn en wil ons ontmoeten. Zo kent hij ook "Wanakkam" en 't is gratis reclame voor ons.

Dit was dan een dag zonder projecten en zonder regen!
Het kan deugd doen!

Vrijdag 22.7.94 : GOOD MORNING ... HELDERE STEMMEN !

's Morgensvroeg zo mooi kunnen zingen, vraagt training.
Nadien blijkt het een cassette te zijn. Maar 't was prachtig!

6u30' Misviering!

Bezoek aan embroidery en schoolklassen van de 10de st. tot de 1ste.
De lunch wordt vervroegd om 11u30' (frietten, worteltjes en erwten, hmmmm)! We moeten naar de luchthaven.

Onder begeleiding van Sr.Andrew (overste) en twee zusters die inkopen moeten doen in Trivandrum, nemen we afscheid.

Op 20' van de luchthaven...LEKKEBAND! Ook dat nog!

Kalm blijven is de boodschap. De zusters zijn ongerust want we zouden de vlucht kunnen missen. Als troost krijgen we een snoepje. De chauffeur verdwijnt onder de VAN met houten blokken en stenen. Versleten reserve-wiel komt te voorschijn en hij klaart de klus in 20'. Hopelijk houden de banden stand! Men weet nooit met al dat gewicht. En...welja, we bereiken de luchthaven...alles O.K.
We kunnen zelfs nog een fris pintje nemen in 't restaurant.

Vertrek 15u20'...aankomst Madras 16u25'. De piloot vertelt dat er veel bewolking is, doch 26° warmte.
Bij het wachten op de VAN van Fr.Kurian Thomas barst de stortregen los! Alweer regen!

Twee jongens komen op ons af: "Belgians...yes..." en wij weg naar Asha Nivas. Fr.Kurian wacht ons op...kamers toegewezen...en aangezien hij alles kan bekomen, vragen we hem o.a. een acculader voor de camera van Roger. We krijgen eveneens een fax-brief van Fr.Rogers. Het blijkt dat Gaston ook gefaxt heeft...maar deze is niet angekommen! Sorry Stonne! We kunnen Fr.Rogers telefonisch bereiken.

Ontmoeting met Mr.Xavier, die aandringt om ons programma te veranderen. Dit kunnen we beleefd afwimpelen. Hij zegt: "voor de volgende reis moet ge uw programma eerst aan mij geven. Ik zal wel alles regelen!" Misschien een goeie raad voor de volgende reizigers!

In de privé-kapel van Fr.Kurian kunnen we even een bezinning houden.

Dank U Heer, voor deze mooie dagen !

Zaterdag 23.7.94 : GOOD MORNING ... VERKOUDHEID !

Door de air-conditioning en FAN, zit Roger geplaagd met een verkoudheid. Bij de verschillende pillen die we moeten slikken, nu ook nog anti-biotica! Niet ziek blijven, we moeten doorgaan!

9u30' Ontmoeting met Sr.Princy, die sinds 1.7.94 overgeplaatst werd in de omgeving van Pondicherry, op 6 uur rijden van Madras. Ze wou ons absoluut ontmoeten. Ze draagt nu een sahri i.p.v. grijs uniform. We moeten afscheid nemen want Wiske en Roger moeten nog naar de bank. Bij Fr.Kurian ontmoeten we bisschop DE SELVA van Bellari in Karnataka. Fr.Kurian vertelt hem de werking van Wanakkam! Hij is zeer tevreden. Zijn repliek: "Geef a.u.b. zo maar geen geld aan de armen. Ze moeten van de bedelarij afgeraken. Help de armsten tot zelfontplooiing te komen zodat ze uit de armoede geraken!"

Vijftien minuten voor het vertrek naar de luchthaven brengt men de acculader van Roger binnen. We wisten het, bij Fr.Kurian kan men veel bekomen!

De vlucht is om 13u30' (1 uur vervroegd). We landen om 14u15' in Trichy! 25° warmte!
We worden opgewacht door Mr.DORAIRAJ, secretaris van YATHREGAN, en overgebracht naar FEMINA Hotel
14-C Williams Road
Cantonment, Trichy 620 001.

John Mariadoss en twee medewerkers komen ons vervoegen. Omgeven door vier bewakers krijgen we een verfrissing aangeboden om nadien de stad in te trekken op zoek naar lichte kledij. De mannen vinden hun gerief; het blijkt een "KURTHA" te zijn. Voor Roger is dit een pijama maar 't is gerieflijk. Met de VAN naar het projekt 92/88 van Mr.Dorairaj te PALANGANANGUDY waar we om 18u30' aankomen. De dorpsfanfare leidt ons in gevolgd door een cultureel programma van Yathregan.

Rond 22u, bij de terugkeer, krijgen we ons avondeten aangeboden in een mooi restaurant; het blijkt bij een vriend van Mr.Dorairaj te zijn.

23u: welkom nachtrust!

Zondag 24.7.94 : GOOD MORNING ...ZONDAG !

Normaal is de zondag een rustdag! Volgens het programma van John Mariadoss wordt het een zware werkdag. Verscheidene projekten moeten bezocht worden. Voor het vertrek krijgen we het bezoek van Mr. PANKIRAJ - (General Secretary - CWM - India).

Om 8u de baan op. De Vigher-rivier is goed gevuld en vele families kunnen zich wassen. De hoofdweg wordt vernieuwd en aangezien we zeer traag rijden, zien we hoe dit gebeurt : het grind wordt met handen en spa opengespreid - met een metalen tuingieter giet men er vloeibare teer tussen - met de pletrol erover - en de baan is klaar. Nogal hobbelig - de wagens rijden niet meer dan 30 km per uur - zeer slecht voor de banden - maar ze hebben een nieuwe baan!

Naar de droge hoogvlakte daarom zijn er vele geiten en schapen.

Van John Mariadoss vernemen we dat het zaadje van de Banyan-tree kleiner is dan het mostaardzaadje en veel wordt dan de mostaardboom.

Om 3u15' aankomst - verwelkoming door bevolking en Fr. Maria Joseph. Bezoek aan de convent van de Srs. Franciscanessen en ontmoeten er vier zusters. Langs de dorpsweg vinden we een pomp voor drinkbaar water, geïnstalleerd door de regering in 1984. Sinds 1985, dus één jaar later, geen water meer! Zo staan er vele onbruikbare pompen in de dorpen.

Bezochte dorpen: - Perumalpalayam

- Sikkathambur (Fr. Maria Joseph)

- Kovandakurichi (koeien worden uitgedeeld en inhuldiging van de watertank met motor voor de "St. James Middle School"

- Varakuppai (Fr. Peter Arokiadass - chaplain CWM Kumbakanam Diocese) - waterput Shabir;

- Kallakudi parochie

- Kokkudy (Fr. A. Francis)

Rond 21u bezoeken we het laatste dorp! Aangezien de kerk mooi verlicht is voor onze ontvangst, ligt het dorp in de duisternis, geen verlichting. We zien niet veel maar vernemen dat de bevolking zeer arm is en als laagste kaste niet aan het water (100 meter verder) mag komen van de hogere kaste. Regelmatig ruzie en vechtpartijen. Het zijn allemaal Kristenen. Omwille van de konflikten zal de waterput vanuit de kerk vertrekken omdat ze bang zijn voor sabotage.

22u Avondmaal bij de zusters met Fr. Peter Arokiadass die genoeg bier voorzien heeft. De ontspanning komt en er wordt gelachen met de vermoeidheid en er wordt gezongen. Omwille van het late uur moeten we vertrekken. Fr. Peter dringt aan om nog wat te blijven en verwacht ons zeker terug.

24u We vinden onze kamer terug. Kapot!

My Lord...what a day !

Maandag 25.7.94 : GOOD MORNING ... KALMTE !

Vandaag zou het er wat kalmer aan toe gaan! We mogen wel tot 7u30' slapen maar wat is "KALMTE" voor John Mariadoss?

8u15' Ontbijt (dat smaakt altijd);

9u Op bezoek bij Sr.Brenda (Holy Cross Novitiate) en opnieuw breakfast! 't Is toch niet waar zeker ?

Uit beleefdheid spelen we toch iets naar binnen!

Dan maar op zoek naar filmen, geld omwisselen in de bank en bevestigen van de volgende vlucht. Kort bezoek aan de Rockfort-temple en op weg naar de Butterworthschool waar we Sr.Brenda terugvinden...feestelijk onthaal en lunch.

14u Terug naar hotel en we krijgen een uurtje rust.

15u Vertrek naar " Infant Jesus Blind and Handicapped Home", ons projekt gesteund door "De Stappe" uit Mortsel.

Koele ontvangst door de sekretaris die de echtgenoot is van de stichtster Mrs.J.Bella Arokiamary, eveneens aanwezig maar kent geen woord Engels.

's Anderendaags toont John Mariadoss ons de foto in een plaatselijke krant. "Wanakkam op bezoek bij "Infant Jesus Blind and Handicapped Home". Men herkent Sinne, John Mariadoss, Roger Wiske en de sekretaris:

திருச்சி ராமஜி நகர் கள்ளிக்குடி 'இன்பேன்ட் ஜீசஸ்' கனம்முற்றோர் சிறுவர் இல்லத்தை பெல்ஜியம் நாட்டு வணக்கம் என்ற சமூக சேவை நிறுவனத்தின் குழு பார்வையிட்டது. அருகில் செயலாளர் என்.ஜேம்ஸ் மற்றும் அலுவலர்கள்.

Nadien bezoeken we het "YATHREGANS - centrum en dan op weg naar de dorpen : - Mudukupatty

- Thuvakudy Quarry

- Burma Colony

't Is 20u30' geworden, volledige dwisternis maar we worden verwacht. John is ondertussen het andere dorp met dezelfde naam gaan verwittigen, gesteund door Wereldsolidariteit. Er moet een klein misverstand geweest zijn.

Om 21u avondmaal met Mr.Dorairaj en John komt maar niet opdagen! Hij moest met de bus terugkeren. Als we rond 22u30' in het hotel aankomen vinden we John terug.Hij heeft niet gegeten maar "is dik genoeg" beweert hij.

Wat een kalme dag moest worden, is totaal anders uitgedraaid! Good night !

Dinsdag 26.7.94: GOOD MORNING ... ZO MAAR !

Terwijl Sinne en Willy een bezoek brengen aan de Srirangam Temple hebben Wiske, Roger en Shabir een ontmoeting met

"Cardijn Unorganised Workers Co-operative Society" te Kailasapuram - Trichirapalli.

16 Mannen en 8 vrouwen waarvan twee domestic workers. De meesten zijn coolie- en fabriekarbeiders. Er is te weinig werk en te veel personen wachten. Alleen kunnen we niets, in groep staan we sterker. Veel corruptie! Mr. Albert, de leider, doet al het mogelijke; in hem geloven ze en hij is de verantwoordelijke voor het ganse dioceses.

Op de vraag waar ze hun motivatie en moed halen, antwoorden ze: " Evangelie en geest van Cardijn ".

11u45' Middagmaal op bananenblad en terug naar het hotel, waar we Sinne en Willy terugvinden.

13u15' Naar de luchthaven. De vlucht is vertraagd tot 16u20'; wegens een zieke aan boord zijn er minder zetels en moeten we maar een vrije plaats zoeken.

Ondertussen hebben John en Mr. Dorairaj afscheid genomen. John heeft nog 5u bus om terug naar huis te keren, maar hij is het gewoon. In november '94 komt hij heel waarschijnlijk naar België.

16u40' Aankomst te Madurai , veel later dan voorzien in ons programma, maar Fr. Kulandairaj, onveranderd, en Joe Velu wachten ons op. Naar " the St. Ann's Convent " in Perungudi voor een verfrissing, vervolgens naar MaduraiMSSS, even goeie dag... en verder naar DINDIGUL! De tocht duurt 1u30' met de VAN. Zo vernemen we dat TRICHY - DINDIGUL slechts 90 km bedraagt langs de weg. Dit wisten we niet; een kleine fout in ons programma, maar zegt Roger: " We vliegen graag !" Ondertussen noteren we het nieuwe adres van Fr. Kulandairaj

De Britto Hr. Sec. School
Devakottai 623 303
PTT.Dt. - South India.

We rijden naar de bergen toe, de weg die naar Kodaikanal leidt. De vermoeidheid begint Wiske parten te spelen.

In Dindigul ontmoeten we :

- Sr. Agnes Logghe, in rolstoel, kan moeilijk spreken, heel blije ontmoeting;
- Sr. Lena Van Wallegem, is van Kodaikanal gekomen voor de artikelen voor de expo;
- Sr. Angèle Huyghe, vertrekt naar Kodaikanal met vakantie;
- Sr. Godelieve Boddet, dokteres in hospitaal; zorgt voor medicijnen voor Wiske;
- Sr. Martha;
- Sr. Liesbeth Devriendt, die vraagt om haar twee zussen op te bellen vanin België, nl. Roeselaere en Leuven.

20u30: een rustige kamer, slechts 2 emmers water maar voor 's anderendaags is er stromend water voorzien en beloofd!

Voor de nachtrust stellen we vast dat het geluid van stilte doorbroken is : Sinne heeft haar stem terug!

Tot morgen!

Woensdag 27.7.94 : GOOD MORNING ... DINDIGUL !

Op het gezang van de nachtegaal kruipen we vanonder het muskieten-net. Het is bewolkt, geen zon...maar we zijn er gewoon aan geworden.

8u30' ontbijt; Sr.Liesbeth ontfermt zich over ons.

Ons programma: - Bezoek aan Sr.Agnes, die belooft volgend jaar naar België te komen;
 - 10u30' bezoek aan Fr.Joseph Selvaraj;
 - 12u15' belgische lunch
 - Sr.Shanti wil ons spreken om een aanvraag in te dienen; ze zal dan ook schrijven.

Tot 14u15' krijgen we rust! Eén van de weinige siesta's sinds ons verblijf.

14u30' Afscheidskoffie en

14u45' Op weg naar Madurai waar we om 16u30' aankomen.

Onderweg vinden we op de muren langs de baan de vele koeietaartjes met een vijfvingerafdruk. "Kijk, die hebben ze nog alle vijf", zegt Shabir.

Fr.Diamond Raj is op post. Wiske gaat rusten. Roger houdt de wacht op de bovenste verdieping van het retraits-huis naast het Bishops-house. Vijf aparte kamers, twee voor de dames met wasplaats, voor de mannen enkel een bed! Dus voor de eerste keer "scheiding van tafel en bed". Sinne, Willy en Shabir bezoeken de Menakshi-temple. Vaststelling: bij onze aankomst, geen verfrissing, geen drinken! Dus droog...en maar slikken!

19u30' Avondmaal. Gelukkiglijk, de fathers hebben het begrepen, aperitief tot 21u30', samen met Fr.Kulandairaj, Fr.Diamond Raj, Joe Velu (beste maat met Shabir), Fr.Jerome die Fr Diamond Raj zal vervangen en nog twee sekretarissen.

22u30' We zoeken onze kamers op voor de nachtrust!

Donderdag 28.7.94 : GOOD MORNING ... MADURAI !

Rond 7u worden we gewekt door kraaiengekras! 't Was al lang geleden.

8u30' ontbijt in Tamil Nadu-hotel samen met Fr.Diamond Raj, Fr.Jerome en Fr.Kulandairaj die met tranen in de ogen afscheid neemt. Hij heeft nog minstens drie uur bus (110 km) naar Devakottai.

In het werkbureau van Fr.Diamond Raj hebben we een onderhoud omtrent de projekten. We krijgen een video-cassette te zien over kinderarbeid (1u.)

Bezoek aan domestic workers gevolgd door lunch.

Reiskoffers ophalen en met twee wagens naar de luchthaven. Onderweg bezoeken we het nieuw bouwterrein van de MMSSS. De tijd gaat vooruit. En dan...de benzinetank van een wagen...lekt! Gevaar, uitstappen en op zoek naar een taxi! Opzij, opzij...want Wanakkam moet hier voorbij.

De "Security Service" maakt het ons moeilijk. De handbagage moet getoond worden. Geen batterijen? Yes; camera! We moeten de fototoestellen gewoon afdrukken. Van de film-camera wordt niet gesproken.

Aankomst Madras 16u45'. Nu hebben we tijd. We kunnen pas om 18u30' inchecken. Dan maar een welverdiende frisse pint om de emoties weg te werken.
 20u50' (half uur te laat) We vertrekken naar Calcutta.
 22u45' Landing in Calcutta, dat er nat bij ligt. Welja, we zijn het gewoon geworden. Warmte 28°.

EN DAAR STAAT FR.GEORGE TE WUIVEN ! Hij is er zoals beloofd!
 Wat gekibbel met de valiezendragers! Fr.George moet tussenbeide komen. Kalm en met de glimlach krijgt iedereen wat...en er is vrede.
 De taxi's staan klaar. Daar ligt Calcutta by night!
 Op weg naar LITTON-hotel! Een koe steekt nog de straat over en neemt haar tijd; een ganse kudde geiten loopt verloren langs de baan, mensen slapen op de stoepen...'t is er niet op verbeterd!
 Goede nacht!

Vrijdag 29.7.94 : GOOD MORNING ...CALCUTTA !

De stad der vreugde! 't Is lang geleden...'t regent en rechtover het hotel ontwaken de straatbewoners en wassen zich aan de pomp. Het hotel zelf is beplakt met krantenpapier en tot in de lift vinden we slogans van de syndicaten! Wat is hier gebeurd?
 De eerste paardemannen trekken voorbij! My Lord...what a morning!

Na 't ontbijt gaat Fr.George ons treinbiljet bestellen ' voor de nachttrein Calcutta - Ranchi (10 uur trein) - 1ste klas en met air-conditioning. Ook dit komt in orde.

Bezoek aan het Kindertehuis (vondelingen) van Mother Theresa. We ontmoeten er Bablie uit Berchem-Antwerpen. Sinds vier jaar gebruikt ze haar twee maanden verlof om hier te komen helpen. Onder haar begeleiding mogen we het tehuis bezoeken. Voor het ogenblik zijn er 117 babies. Eéntje van 750 gr. ligt in een couveuse en zal het waarschijnlijk niet halen. Verleden jaar was er ook ééntje van 700 gr. en is nu kloek en gezond!

Fr.George trakteert ons op het aperitief in 't hotel. Om 14u rust en we kunnen opnieuw Fr.Rogers bereiken. 't Is de moeite waard; voor een gesprek van 12 minuten betalen we 1934 Rs.

15u: Op bezoek naar PREM DAN (ouderlingen). De novicen reinigen buiten de muren en de open afvoerleidingen met mond-doeken vóór de mond tegen de bacteriën. Vervolgens naar SHANTI DAN; Fr.George heeft inlichtingen nodig over verdwenen kinderen. Met de wagen, die we ondertussen teruggevonden hebben, langs de straatbewoners. Opeens...het gaspedaal blijft steken. Wat een lawaai! Geen probleem...de Indiërs zijn zeer handig en zo kan de driver met een gewoon draadje het defekt herstellen en wij verder.

17u15': een paar sandwiches worden besteld op de kamer. We moeten om 19u in 't station zijn. " Te laat om te souperen " zegt Fr.George heel eenvoudig, "dus deze avond geen eten "!

19u: op weg met twee taxi's naar 't station. Wat een mieren-nest! Honderde mensen, rinkelende fietsers, bellende tram, toeterende riksja's, zwetende paardemannen, ronkende taxi's en overbevolkte bussen, hier en daar nog een koe, zo maar door elkaar ...en regen...en dit gedurende 45'. Het zweet werkt, alles plakt aan ons lijf, we moeten doorgaan, de twee taxi's vinden elkaar terug en eindelijk het station!

Opnieuw last met de kofferdragers die teveel roepies vragen. "Ze zitten met duivelsstreken" zegt Fr.George en gesteund door de twee taxichauffeurs komen ze overeen voor een redelijke prijs. In het station, wat een warboel: duizende reizigers met pak en zak, verkopers van frisdranken, fruit, geschenken en hangsloten (dat begrepen we niet goed, later wel), mannen met traktorwielen, bedelaars, soldaten met elk vier geweren op hun schouders, met koffers en houten balken, schoenenpoetsers, enz...

Een trein rijdt binnen, met tien springen, hangen en duwen met valiezen erbij, om toch maar de eerste op de trein te zijn en een zitplaats te hebben. Zegt Wiske: "verschrikkelijk"!

Zegt Fr.George: " 't Is fantastisch... zoveel kinderen, wat een bedrijvigheid! Dat is ook de sterkte van de Indiërs "!

't Is een kwestie van opvatting en Fr.George kan het weten!

En wij maar wachten! In plaats van 20u is de trein voorzien voor 21u40'. Een kind komt naast ons op de grond liggen en speelt met een rietje !

Onze trein " de HOWRAH HATIA " rijdt binnen.

Na lang wachten wordt op de wagon de lijst geplakt met de nummers van de treinbiljetten. Probleem... onze nummers worden niet vermeld!

Wij hebben een reserve-biljet, soort wachtlijst, als er nog plaats over is, mogen we mee. Fr.George's kalmte en overredingskracht halen het! "Wij moeten mee en wij moeten slapen hebben"!

Met bij te betalen mogen we mee.

't Gaat goed, we zijn al in de trein geraakt met pak en zak!

Wie zit waar? Als we geïnstalleerd zijn komen de andere reizigers aan met het juiste treinbiljet en nummer van hun plaats.

Ze zijn wel zo vriendelijk om een andere zit- en ligplaats te bezetten. Eindelijk uitblazen? Welnee...! Daar komt de controleur aan! Tickets please ! Fr.George heeft één treinbiljet voor ons zes, maar zit in een andere wagon. De controleur begrijpt er niets van... zet maar puntjes en bolletjes op zijn lijst volgens de uitleg van de andere Indiërs! Oef! Hij schudt JA... en we mogen blijven!

Zo kunnen we rond 22u30' onze ligplaats klaarmaken en vernemen we van onze medereizigers dat de reiskoffers met een ketting en hangslot moeten vastgemaakt worden! Tijdens het slapen wordt er veel gestolen. Nu begrijpen we waarom er op het perron kettingen en hangsloten verkocht werden!

Hopelijk kunnen we slapen!

Zaterdag 30.7.94 : GOOD MORNING ... TREIN !

Om 6u worden we wakker geschud na een onregelmatige nachtrust.

We worden gewekt door: "Koffie...thee...!"

We naderen Ranchi...het regent!

9u15': we zijn er! Van 21u45' tot 9u 's morgens en dit voor 410 km. De ondernemer en Pascal wachten ons op met de jeep.

Met 7 daarin + de bagage, zo geraken we veilig in Samlong!

We maken kennis met Fr.BHENGRA ANAND KUMAR (medeconfrater van Fr.George). Het ontbijt wacht!

De nieuwe kamers worden toegewezen en vliegtuigbiljetten geconfirmeerd.

12u30': lunch en het blijft maar regenen. Verplichte rust tot 16u. Tijd voor tea or coffee!

Om 15u45' komt Lilly Beng op bezoek (gesponsord meisje door Wiske en Roger). Ze mag tot morgenmiddag blijven. We hebben zoveel te vertellen! Ze is haar laatste jaar bezig voor onderwijzeres en wil nadien toetreden tot de orde der "Zusters van Liefde".

Tijdens de verhalen van Fr.George belanden we bij het leger. Het zijn beroepssoldaten die tekenen voor 15 - 20 - 25 jaar. Ze worden redelijk goed betaald maar zeer streng regime. Fr.George heeft al honderde werklozen naar 't leger gestuurd en worden allemaal aangeworven. Waarom? 't Zijn Adhibasis, kunnen 8 dagen zonder eten en drinken marcheren en 't zijn goeie vechters. Het regime is zo streng dat ze driemaal per dag op vaste tijdstippen naar 't toilet MOETEN. Zegt Fr.George: "Kak of gene kak, de pot op "!

Om de benen te strekken gaan Sinne en Willy op wandel. Wiske, Roger, Shabir en Lilly gaan naar de voetbalmatch kijken. Mensen, wat is dat? Jongens van 10 tot 12j oud, blootsvoets (kousen met de voetstukken afgesneden), de ene ploeg met één truitje, de andere zonder, zo kan men ze uit elkaar houden. Groot voetbalveld, verkleinde goals, in de modder! Zeer sportief! 't Is aangenaam om te kijken! Bij het maken van een doelpunt rollen de supporters in de modder! Waar zagen we de TV-reklame: "Voetbal is een feest"?

Na het avondeten blijven we wat babbelen en Fr.George vertelt: " de geiten komen het groen van de jonge boompjes afvreten. Daarom gooi ik een bommetje...ze stuiven uit elkaar en ze laten nog ne wind ook" ! (algemeen gelach)!

21u: om de vermoeienis te milderen krijgen we BIER en dan nachtrust!

Zondag 31.7.94: GOOD MORNING ... SAMLONG !

We worden wakker van de regen alhoewel we het reeds gewoon zijn. Vandaag is het de feestdag van St.Ignatius, stichter van de Jesuïeten, en misviering om 7u.

8u30': vlug een ontbijt want om 8u50' worden we afgehaald door het mannenkomitee. Zo worden we door dansende meisjes door naar de kerk geleid. Wegens de regen zal de swagat in de kerk gebeuren. Zang, dans, speech...we krijgen het programma voorgeschoteld: 21 nummers met inleiding van Mr.Julius Soreng (president Catholic Sabha - Samlong Parish). De prachtige swagat duurt tot 11u15'. Honderde mensen komen ons de hand drukken na de toespraak van Wiske dat Wanakkam werkt voor de armsten der armen!

12u: middagmaal - rust - kledij uitwassen - verslag bijwerken.

15u: Fr.George verwacht ons en Lilly Beng vertrekt naar Praba Thara. 't Is moeilijk om afscheid te nemen.

15u30': Te voet naar de Sisters of St.Ann voor het lof om 16u. 70 Novicen in witte sari zingen onder begeleiding van orgel en drums. 't Is prachtig. Een oase van rust. Het regent opnieuw...de zondvloed! Na het lof een kleine swagat van de novicen en Roger bedankt hen met "Liefde voor elkaar". We worden vergast op "tribal cake" (rijst met suiker vermengd tot bollen)...het smaakt naar smoutebollen! We nemen afscheid aan de poort die achter ons dichtgaat. Amai! We zien de straat niet meer."We moeten er door" zegt Fr.George. Broekspijpen opgerold tot onder de knie en wij op stap! Wassen, droge kleren aantrekken...de natte uitspoelen en laten drogen, maar wanneer zullen ze droog zijn?

En toch wordt er op het plein (wat ervan overblijft) gevoetbald in de regen en in de modder! Dezelfde taferelen als gisteren. Zo vernemen we van Fr. Anand dat de finale gewonnen werd met 4-3 door een ploeg die 5 km verder woont! Die ploeg, samen met de supporters, moeten nu te voet terug langs de wegen die beken geworden zijn! In de euforie van de overwinning halen ze het wel. Voetbal is een feest!

18u30': we blazen even uit op het terras van onze kamers. Het keukenmeisje Anita en twee vriendinnen komen bij Sinne en Wiske oorringen insteken. Ook een haarspeld, bij Sinne lukt het, bij Wiske is het haar te kort! Gegiechel!

19u30': Avondmaal, een pintje bier en wat napraten. Opeens donder en bliksem...powercut! Kattedejank in de gang! Fr. weet wat er gaande is en verlaat de tafel. Wat later...BOEM!...hij heeft een bommetje gegooid en het gejang houdt op! Zo wordt het 21u30', tijd voor de nachtrust.

Maandag 1.8.94 : GOOD MORNING ... LICHT!

We hebben licht maar rond 9u opnieuw regen!

" Als het zo blijft, zal de vlucht naar Delhi uitgesteld worden ", zegt Fr. George.

Drie werkjongens denken dat Shabir een jonge father is die zich met de jeugd bezighoudt en vragen om te blijven!

10u15': swagat van de jongensschool; 1250 jongens...24 leerkrachten. Ze hebben van alles voorbereid maar spijtig genoeg we kunnen maar een half uurtje blijven! De jeep wacht en we moeten absoluut naar de bank. In de eerste bank kunnen we niet omwisselen want er zijn twee afwezigen! (Ook dat is Indisch!) In de tweede bank lukt het... 't gaat redelijk vlug! Tussen soldaten met de bajonet op 't geweer, (ze brachten geld naar de bank) geraken we buiten.

12u40': terug in Samlong. 't Is misschien gedetailleerd, maar wat wilt ge? De ZON schijnt! De werkmeisjes hebben onze was buitengehangen. Gele en blauwe waterjuffers zweven boven de spelende kinderen. Wordt het eindelijk goed weer?

15u30': ontmoeting te Lalpur met het comitee van "Ranchi Town Poor Relief Fund". We ontmoeten er Fr. Patrick van Dorunda, Fr. Leo Minj van Lalpur en Fr. Stanislas, deken van Ranchi.

Terug naar Samlong waar Shabir ondertussen een matchke voetbal speelde op zijn Indisch.

18u15': op bezoek bij de Zusters van Ara. Zuster Overste leidt ons rond in het hospitaal. Zo vernemen we dat Fr. George maandelijks 35 zieken naar het hospitaal stuurt en zo al honderde mensenlevens heeft gered. Vijf postulanten zorgen voor een moderne swagat en nadien mogen we aan tafel gevolgd door powercut!

21u: terug naar onze verblijfplaats en tot morgen!

Dinsdag 2.8.94 : GOOD MORNING ... KLOKKEN !

De klokken luiden te Samlong! De zon schijnt!
 "We zullen waarschijnlijk kunnen vertrekken" zegt Fr.George.
 "Volgens het TV-nieuws van gisterenavond...geen regen voor Bihar!"

8u30': korte ontmoeting met het comitee van "St.Vincentius à Paulo" gevolg door een privé-gesprek met Fr.George over zijn voorzieningen.

We zijn vrij tot 11u...koffers maken...lichte lunch vóór het vertrek.

11u40': laatste foto, jeep vullen, afscheid van het keukenpersoneel en Fr.Anand. Fr.George en Pascal begeleiden ons naar de luchthaven. Overal soldaten, officieren en lijfwachten... een staatshoofd wordt verwacht!

Nog wat praten met Fr.George...om 13u30' door de security...

14u10' instappen...Fr.George en Pascal wuiven ons na en zijn nu pas overtuigd dat we veilig Ranchi hebben verlaten.

Tot ziens, Fr.George, 't heeft ons deugd gedaan!

Snelheid 800 km/u! Landing in Delhi om 15u45' - 34° warmte. Alles verloopt vlot. Een dame van SITA WORLD TRAVEL wacht ons op en leidt ons naar de VAN, 8 plaatsen en air-conditioning.

Een luxe! De driver spreekt vlot Engels, zijn naam PARTAP THAKUR.

De dame geeft ons de nodige inlichtingen en dokumenten en zo rijden we naar JAIPUR van 16u30' tot 23u om 240 km af te leggen langs de NH 8. Prachtig groen landschap met gekantelde vrachtwagens, gieren die langs de baan wachten op een prooi, af en toe ossen, buffels, dromedarissen en vele waterdragers van de Ganges die twintig dagen onderweg zijn om het heilige water van de Ganges naar Delhi te brengen. Zo rijden we Rajasthan binnen. Wiegende boomschimmen met als decor het donkere gebergte verlicht door een geel, oranje blauwe sunset. Prachtig!

Rond 23u bereiken we ons hotel "Clarks Amer" te Jaipur.

De nodige formaliteiten, een fris pintje in de bar en wel te rusten!

Woensdag 3.8.94: GOOD MORNING ... JAIPUR !

Een gids komt ons vervoegen . Jaipur wordt vaak "de rode stad" genoemd omdat voor de bouw ervan rode stenen werden gebruikt. In de hoofdstraat van de oude stad bevindt zich het Hawa Mahal of Windpaleis, bestaande uit een zeer rijk bewerkte gevel, waarachter de hofdames vroeger, op gepaste afstand en zonder zelf gezien te worden, feestelijkheden en optochten konden gadeslaan. Op 11km van Jaipur bezoeken we dan het Amber-fort, gelegen op een heuvel, bij een kristalhelder meer, achter zeven poorten. Op de rug van een opgetuigde olifant maken we een vorstelijke entree. De dieren schommelen ons door de enorme poorten (speciaal voor hen gebouwd) tot op het centraal gelegen plein. Hier is alles nog precies zoals het er eeuwen geleden was, al is het fort eenzaam en verlaten.

Binnenplaatsen met bogengangen, het paleis en zijn muren vol mozaïek in Perzische stijl, de deuren van uitgewerkt ivoor en hout, de fontein, de wijde terrassen , nu alles leeg en stil. Maar in de Kali-tempel, die vroeger huiskapel van de vorsten was, worden door Brahmaanse priesters, vijf maal per dag, nog erediensten gehouden. Amber is ook de oude hoofdstad tot in 1728. We verlaten dit fort met de jeep om te ontsnappen aan de bedelaars.

In de namiddag stadsbezoek met o.a. Maharaja's City Palace en het koninklijk observatorium.

Donderdag 4.8.94: GOOD MORNING ... TOERISME !

Sinds gisteren zijn we de toeristische toer op!

Een beetje onwennig want zo'n leven zijn we niet gewoon .

Vandaag verlaten we Jaipur en op weg naar Agra bezoeken we Fatehpur Sikri, gebouwd door keizer Akbar in 1569 en na vijftien jaar verlaten wegens watergebrek.

In de namiddag bereiken we Agra met om 16u30' het bezoek aan de Taj Mahal gebouwd door de Moghul Emperor Shahjehan in 1630 voor zijn overleden koningin Mumtaz Mahal.

Vrijdag 5.8.94: GOOD MORNING ...AGRA !

Alvorens Agra te verlaten voor Delhi bezoeken we nog het "Red Fort" dat tussen 1565 en 1573 in rode zandsteen werd opgetrokken door keizer Akbar. Het heeft een omtrek van meer dan 2,5 km, terwijl de muren tot 20m hoogte reiken. Binnen in dit kolossale complex, waar vroeger de keizer zetelde, liggen ook de wit marmeren Parelmoskee en de Mahal Jahangir, een voorbeeld van hindoeïstisch.

In Delhi logeren we in het PARK-hotel en dat wordt onze laatste overnachting in India.

Zaterdag 6.8.94: GOOD MORNING ...DELHI !

Het is een vrije dag voor iedereen tot 22u, tijd voor de luchthaven en om India te verlaten!

We stellen vast dat de luchthavens vernieuwd en gemoderniseerd zijn. Ze zijn praktisch allemaal uitgerust met een computer-systeem., Doch in Delhi viel de computer uit en konden we pas om 2u45' opstijgen i.p.v. 1u15'.

Zondag 7.8.94: GOOD MORNING ... EUROPA (FRANKFURT)

We landen om 8u30' in Frankfurt (B.T.) en missen hierdoor onze normale vlucht voor België voorzien om 9u.

Ons vertrek wordt uiteindelijk 13u met aankomst rond 14u in Zaventem waar we doorgeloodst worden naar St.-Stevens-Woluwe, ten huize van de familie André Tanghe. Bij deze vriendelijke mensen en met de hulp van chef-kok Rudi Verhulst worden we in de tuin vergast op een heerlijk koud buffet en ... frisse Belgische pintjes.

Hartelijk dank voor deze gastvrijheid!

Samen met de vrienden, op droge en vaste bodem, kunnen we dan vertellen over onze reiservaringen.

En toen in 's avonds in mijn belgisch bed lag, herinnerde ik mij een muurspreuk van in de luchthaven van Madras:

" India will be what we are; our thoughts and action will shape her...If we are big, so will India be, and if we grow little minded and narrow in outlook, so also will India be "

(J.Nehru).

Eén van de 5 van '94
voor Wanakkam,
Roger Roelands.

P.S. : en weet ge nog...de VALIEZEN?

Wel, de ene werd bij Sinne en Willy ten huize afgeleverd, de andere van Roger, stond bij de verloren voorwerpen bij Sabena-Zaventem.